

На 11 ноември канонадата и аванпостовитѣ сражения се продължиха до мръкнало. На 12, неприятеля насочи огънь отъ всичкитѣ си батареи срѣщу главната квартира и срѣщу укрѣплението Гази Османъ паша (№ 26) и, най-сетнѣ, часътъ въ около 9 вечерята, той се опита да нападне фронта и дѣсното лице на това укрѣпление, но атаката му не сполучи.

Въ сѣщия този день, подиръ пладнѣ, единъ руски офицеръ, придруженъ отъ 6-ма казаки, единия отъ които носеше парламентаренъ значокъ, се явиха по свищовския пѣтъ откъмъ Гривица и се опѣтиха къмъ главната квартира. Османъ паша изпрати веднага единъ турски офицеръ да посрѣщне руския. Турския офицеръ се завърна съ едно писмо отъ великия князь Николая, а руския офицеръ остана на мѣстото си да чака отговоръ.

Писмото имаше слѣдующето съдържание:

„Турскитѣ войски отъ Горни-Джбникъ и
„Телишъ сж плѣнени; руската армия завла-
„дѣ позициитѣ при Осиково и Вратца. Плѣ-
„венъ е заграденъ отъ руската армия, уси-
„лена съ императорския гвардейски корпусъ
„и корпуса на гренадеритѣ; съобщенията сж
„прѣкъснати; не може вече да се разчита на
„никакво вкарване въ Плѣвенъ на провизии.